

и установило централното турско правителство, и Султанъ Орхановіа Полководецъ *Лагашахинъ* се назначилъ отъ него за *Бейлербей* (султански намѣстникъ) въ Филибе. Слѣдъ това, тоя Лагашахинъ привзелъ Ески-Загра, Родопскитѣ планини чакъ до Бѣлово. Земалъ при това и войници отъ жителитѣ на подчиненитѣ му мѣстности отъ 25 до 35 годишенъ възраст; и повечето тѣ войници были Бялгари, които сетнѣ были принудени бѣднитѣ да сждѣйствувать на Лагашахина и на Челеби Солимана: за да се сжсипи и разори злочестото ѳмъ отечество Бялгарія! И дѣйствително Лагашахинъ поченалъ да напада на Бялгарското царство по начесто и по дерзко (разумѣва се по заповѣдъ на Султанъ Орхана, или на сина му Мурата) на Бялгарскитѣ земи; и грабилъ, плѣнилъ, палилъ и клалъ. Въ 1362 година умира Султанъ Орханъ, и слѣдъ него се вѣцарилъ синъ му Мурадъ I. По него време турцитѣ сж имали столнинатаж си въ Мала Азія и именно въ градъ-тъ Брусса; но спорядъ горѣказаннитѣ ѳмъ успѣхи въ Европа, Султанъ Мурадъ I заповѣдалъ: да се принесе столнината му въ Европа, и именно въ градъ-тъ *Едрине*, което и въ 1365 година се е и извѣршило.—

1333
1365
28
Въ това злочесто време, Бялгарскія царъ Шишманъ III, не е можилъ да сполучи и да има добри и пріятелски сношенія: ни съ Сърбія, ни съ Влашко, ни съ Маджаритѣ, даже и нито съ Гърцитѣ, по разновидни причини; спорядъ това и е былъ изоставенъ отъ всички; освенъ това, злобната вражда и умразата между него и брата му Страшиміра, станали ѳще по голѣми слѣдъ смъртъта на баща ѳмъ Александра. Въ такивато едни тежки и злочести времена за милото ни Отечество, Шишманъ III сѣвзелъ еднж най гибелнж за Бялгарското Царство идеж: „да прибѣгни кжмъ Султанъ Мурата I и да го помоли най покорно“: за да му спомогни да побѣди и да сжсипи брата си *Страшиміра*; а въ знакъ благодарности, Бялгарскія Царъ Шишманъ III се тѣржественно задлъжилъ предъ Турскія Султанъ Мурата I да му бѣди подчиненъ (васалъ), да му испялнява слѣдователно всичкитѣ заповѣди, да му даде (т. е.